

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขต
กรุงเทพมหานคร
FINANCIAL PLANNING OF PERSON
IN BANGKOK AND SURROUNDING

กมลทิพย์ ชันสังข์
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

KAMOLTHIP KHANSANG

Email: molpum5786@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng
University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน และบุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ที่มี เพศ อาชีพ สถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน; ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this study The objectives of this study were 1) to study about financial planning of people in Bangkok 2) to study about financial planning of people in Bangkok separated by personal factors 3) to study about requisites affecting the financial planning of people in Bangkok

The sample group was 400 people of users of public bus services in Bangkok. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the Frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by One-way ANOVA (F-tests) in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different and Multiple Regression.

The results of hypothesis testing showed that people with financial planning in Bangkok have the different age, education, average monthly income Making the financial planning of people in Bangkok differently. The results of hypothesis testing showed that people with financial planning in Bangkok have the different sex, occupation, status that people with financial planning in Bangkok not have the different.

The results of hypothesis testing showed that knowledge factor with financial planning have the affecting financial planning in Bangkok.

Keywords: FINANCIAL PLANNING; Public bus; People in Bangkok

บทนำ

ความรู้ทางการเงิน (financial literacy) ถือเป็นทักษะชีวิต (life skill) ที่สำคัญด้านหนึ่งในปัจจุบัน ซึ่งครอบคลุมความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล (personal finance) การมีความรู้ทางการเงินจะช่วยให้บุคคลสามารถจัดการเงินได้อย่างเหมาะสมในปัจจุบันและสร้างอิสรภาพทางการเงิน (financial independence) ได้ในอนาคต เพราะทุกช่วงทุกวัยในชีวิตบุคคลต้องมีความเกี่ยวข้องกับเงิน บุคคลจึงต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการจัดการเงินเพื่อสร้างความสมดุลทางการเงินในทุกช่วงของชีวิต เพราะการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลาทั้งการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ค่าใช้จ่าย การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม

ดังนั้น การมีความรู้ทางการเงินจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความมั่งคั่งทางการเงินและความมั่นคงทางจิตใจสำหรับทุกคน และหากบุคคล รู้แบ่งปัน (sharing) ด้วย สังคมก็จะพัฒนาขึ้นได้จากความรู้ทางการเงินของบุคคลการเตรียมความพร้อมเพื่อการเกษียณ ความพร้อมเพื่อการเกษียณเป็นสิ่งที่ต้องเตรียมการ

ไว้ล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็รร่างกายที่แข็งแรง จิตใจที่เบิกบานแจ่มใสและฐานะทางการเงินที่แข็งแกร่งต่างเป็น เรื่องสำคัญที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการ บุคคลจึงควรเริ่มวางแผนตั้งแต่นั้น ๆ ข้อมูลจากสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระบุว่าในปี พ.ศ. 2563–2568 อายุขัยเฉลี่ยของคนไทย จะสูงขึ้นโดยผู้ชายจะมีอายุประมาณ 75 ปี ผู้หญิงจะมีอายุประมาณ 80 ปี หากเราเกษียณจากการทำงานเมื่อ อายุ 55 หรือ 60 ปี โดยขาดการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม การใช้ชีวิตหลังเกษียณอีก 20–25 ปีคงเป็น เรื่องไม่ถ่ยนัก นอกจากนี้ยังอาจส่งผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอลดตัวลงได้เพราะจำนวนคนทำงาน ลดลงซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ประมาณไว้ว่าช่วงปีพ.ศ. 2553–2593 (ค.ศ. 2010–2050) เศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น สเปนและเยอรมนีจะขยายตัวลดลง 0.7% จากปัญหาสังคมชราภาพค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น รัฐสวัสดิการที่มีอยู่คงจะไม่เพียงพอ ขนาดของครอบครัวที่เล็ก ลง การพึ่งพาตนเองในวัยเกษียณจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก การออมเงินอย่างสม่ำเสมอและการลงทุนอย่าง รอบคอบเพื่อให้มีเงินเพียงพอสำหรับชีวิตสบาย ๆ ในวัยเกษียณจึงเป็นสิ่งที่ต้องเริ่มลงมือทำอย่างจริงจังการ วางแผนการเงินเพื่อการเกษียณเป็นการเตรียมความพร้อมทางการเงินเพื่อการใช้ชีวิตในวัยเกษียณอย่างอิสระ สามารถพึ่งพาตนเองได้ไม่ต้องเป็นภาระทางการเงินของผู้อื่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะ ศึกษาเกี่ยวกับเป้าหมายของการวางแผนทางการเงิน ว่าแต่ละบุคคลต้องการนำเงินออมที่มีอยู่ไปเก็บออมใน ลักษณะใดโดยศึกษาในเรื่องของ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการเกษียณอายุ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขต กรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตของงานวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ขอบเขตของประชากร ขอบเขตการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาบุคคลที่มีการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงต้องกำหนดโดยการเปิดตารางหาขนาดกลุ่ม ตัวอย่างของ Yamane (1973) ซึ่งทางผู้วิจัยได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% จึงทำให้มีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และจากการเปิดตารางที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 400 ตัวอย่าง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นในการศึกษา เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยต่างๆ โดยการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจการวางแผนทางการเงิน ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนทางการเงิน 3 ด้าน ด้านการออม ด้านการลงทุน ด้านเกษียณอายุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงความรู้ ความเข้าใจ เพื่อส่งเสริมให้บุคคลตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน

ทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนทางการเงิน การบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ เพื่อเป็นการนำมาซึ่งความมั่นคง และความเสถียรภาพทางการเงิน (สุदारัตน์ พิมลรัตน์กานต์, 2555 อ้างอิงจากนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ ,2560)

จิตวิทยากับพฤติกรรมทางการเงินการบริหารการเงินส่วนบุคคลสมัยใหม่ ได้มีการริเริ่มนำความรู้และบทวิจัยทางด้านจิตวิทยาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในเรื่องของกระบวนการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้สามารถตอบคำถามที่ว่า ทำไมบุคคลถึงไม่มีการบริหารเงิน ไม่ว่าจะอยู่ในเรื่องของการออมเงิน หรือไม่ใช้จ่ายมากกว่าจำนวนรายได้ที่บุคคลนั้นได้รับมา ทั้งๆที่บุคคลเหล่านั้น มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความสำคัญของการบริหารการเงินเป็นอย่างดี ซึ่งบ่อยครั้ง ที่อาจจะเกิดข้อสงสัยขึ้นว่า ทำไมคนที่ร่ำรวยจากการถูกลีอิตเตอร์ี หรือบุคคลที่โชคดีที่ได้รับเงินรางวัลจากการชิงโชค จึงไม่สามารถเก็บเงิน หรือบริหารเงินที่ได้รับมาได้ และสุดท้ายแล้ว บุคคลเหล่านั้นต้องกลายเป็นคนล้มละลาย หรือมีชีวิตตกต่ำกว่าตอนที่เขาได้รับเงินจำนวนมหาศาลมาเสียอีก ซึ่งสามารถเห็นตัวอย่างมากมายในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือสื่อต่างๆ (สุขใจ น้ำผุด, อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม 2551 และสมนึก วิวัฒน์, 2557 ,อ้างอิงจากนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์,2560)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมีดังนี้ (พิจิตรา ก้องกิตติงาม, 2558 อ้างอิงจากนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์) การออมถือเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต และถือได้ว่า เป็นการสร้างชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ผู้ออมในอนาคตได้ นอกจากนี้แล้วการออมยังเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ เพื่อให้ผู้ออมสามารถบรรลุเป้าหมายตาม

ที่ตั้งไว้ เช่น ออมเงินไว้เพื่อซื้อบ้าน หรือ ออมเงินไว้เพื่อซื้อรถยนต์ เป็นต้น รวมทั้งการออมยังสามารถช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นโดยที่ไม่คาดคิดได้ด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางเลือกในการลงทุนของบุคคลแต่ละคนนั้น มีมากมายหลายรูปแบบด้วยกันขึ้นอยู่กับการศึกษาในการเลือกลงทุนว่า ต้องการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใด ซึ่งการตัดสินใจเลือกลงทุนของแต่ละบุคคลนั้น จะขึ้นอยู่กับปัจจัย ดังต่อไปนี้ (ศิรินุช อินละคร, 2559 อ้างอิงจากนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์, 2560)

แนวคิดทฤษฎีเกษียณอายุ การออกจากภาวะการณหนึ่ง เพื่อไปสู่อีกภาวะการณหนึ่งจากสิ่งแวดล้อมหนึ่งไปสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดย เบอร์นไซด์ (Burnside, 1998) ได้มีการกล่าวถึงการเกษียณอายุคล้ายกับ แอชเลย์ (Atchley, 1994) ว่า การเกษียณอายุถือเป็นวงจรชีวิตในการประกอบอาชีพที่อยู่ในช่วงต่ำสุดของการจ้างงาน ความรับผิดชอบต่องาน และโอกาสในการทำงานต่างๆ จะลดต่ำลงที่สุด บุคคลที่เกษียณอายุจะมีรายได้จากบำเหน็จ หรือบำนาญ โดยไม่ต้องทำงาน ซึ่งเกณฑ์การเกษียณอายุของแต่ละประเทศ จะมีความแตกต่างกันไปโดยจะขึ้นอยู่กับสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม แต่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 50 – 65 ปี ซึ่งบางประเทศ จะมีการพิจารณาจากลักษณะงานเข้าประกอบกับการเกษียณอายุ คือ หากเป็นงานระดับบริหารหรืองานที่ต้องใช้สมองในการทำงานจะมีการกำหนดการเกษียณอายุที่สูงกว่างานที่ต้องใช้กำลังกาย หรืองานระดับล่างลงมา เช่น ประเทศฝรั่งเศส ผู้ปฏิบัติงานในระดับต้นจะมีการเกษียณอายุอยู่ที่ 55 ปี ระดับกลางจะอยู่ที่ 60 ปี และระดับสูงจะเกษียณอายุอยู่ที่ 65 ปี (เพ็ญประภา เบญจวรรณ, 2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน

กรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ชลธิชา อัครนิรันดร์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัย เพื่อศึกษาระดับการออมรวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัย โดยใช้ข้อมูลจากโครงการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งการศึกษานี้ศึกษาเฉพาะประชาชนที่อายุระหว่าง 50 – 59 ปี ซึ่งมีทั้งสิ้น 15,583 คน พบว่า ประชากรตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยโดยมีระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยต่ำกว่า 100,000 บาทมากที่สุด โดยส่วนใหญ่มีการเริ่มออมเมื่ออยู่ในช่วงอายุ 40 – 49 ปี ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุของระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยกับตัวแปรอิสระ 12 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายการแปรผันของระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยได้ร้อยละ 18.3 สำหรับผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุขั้นตอนพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทั้งสิ้น 7 ตัวแปร โดยตัวแปรระดับการศึกษาสามารถอธิบายการแปรผันของระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยได้ดีที่สุด คือร้อยละ 9.7 รองลงมาคือ ตัวแปรความเพียงพอของรายได้ รายได้ เขตที่อยู่อาศัย สถานภาพสมรส (โสด) จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน สถานภาพสมรส (เคยสมรส) และอายุตามลำดับ ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือไม่สามารถเพิ่มอำนาจการอธิบายการแปรผันของระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมประชาชนจังหวัดสตูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมเงินต่อครั้ง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ความถี่ในการออมจะออมเป็นรายเดือน วิธีการออมที่ใช้คือออมเมื่อมีเงินเหลือใช้ และการออมแบบเงินฝากธนาคารเป็นรูปแบบการออมที่นิยมมากที่สุด ส่วยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม ปัจจัยทางสังคมนั้นวัตถุประสงค์ในการออมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลมากที่สุด แต่จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้น พบว่า ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางด้านของจำนวนเงินออมและความถี่ในการออม คือ ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออม ซึ่งแตกต่างกับวิธีการออมที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัจจัยวัตถุประสงค์ในการออม แต่ปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล ประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน อัตราเงินเฟ้อ อัตราผลตอบแทนจากการออมและระยะเวลาในการออม และ

จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ทางด้านของความถี่ในการออมและวิธีการออม พบว่า ปัจจัยภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมทางด้านของจำนวนเงินออม

ฐาปณี ไตรทอง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อศึกษาความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินของบุคลากรที่ทำในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อศึกษาลักษณะการวางแผนทางการเงินของบุคลากรที่ทำในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมทางการเงินหลังวัยเกษียณของบุคลากรที่ทำในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.70 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 44.50 เป็นบุคลากรสาย ค ร้อยละ 46.20 โดยมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 27,398.86 บาท และอายุงานเฉลี่ย 22.90 ปี เป็นสมาชิกภาพของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 51.40 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิ ผลตอบแทนหลังเกษียณอายุ ด้านความเข้าใจการประเมินสถานะทางการเงินและด้านความเข้าใจของอาชีพสำรองอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเตรียมการของบุคลากรหลังเกษียณอายุ พบว่า มีการเตรียมการอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมของบุคลากร พบว่า มีความต้องการการสนับสนุนอยู่ระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจ และการประเมินสถานะการณด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้านความเข้าใจในสิทธิและผลตอบแทนหลังการเกษียณอายุ กับด้านการประเมินสถานะทางการเงิน แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์การประเมินสถานะการณด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านสำรองอาชีพระดับการศึกษา และสถานภาพการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานะการณด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความต้องการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมของการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงควรมีแผนงานหรือหน่วยงานสนับสนุนที่มาช่วยส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความเข้าใจ และแรงกระตุ้นให้มีการวางแผนทางการเงินล่วงหน้ามากขึ้นเพื่อให้บุคลากรสามารถดำรงชีวิตในวัยเกษียณได้อย่างมีความสุข

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Experimental Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) ใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยการใช้การคำนวณสูตรของ Yamane (1967) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบ

ปลายเปิดและปิด โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด (Closed ended Questions) แบบให้เลือกตอบ ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่น ๆ ด้านความรู้ ความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Closed ended Questions) โดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยจะใช้การวัดข้อมูลแบบช่วง (Interval Scale) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครในด้านการออม ด้านการลงทุน ด้านเกษียณอายุ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Closed ended Questions) โดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยจะใช้การวัดข้อมูลแบบช่วง (Interval Scale) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ 1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยต่อการวางแผนทางการเงิน และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และเพศใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แบบ T-Test เพื่อศึกษาว่าถ้าเพศต่างกันการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครต่างกันหรือไม่ 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วน

ใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อาชีพพนักงานเอกชน สถานภาพโสดหรือหย่าร้าง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 3 ด้านซึ่งประกอบด้วย ด้านการออม ด้านการลงทุน ด้านการเกษียณอายุ ให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก
2. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ สถานภาพ อาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มี อายุระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมต่างกัน
3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

- 1) ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมให้ระดับความสำคัญในระดับมาก 1.1 ด้านการออม พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการออมภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การออมจะช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และถัดมาจะเป็นการออมจะช่วยให้คุณบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และบุคคลมีเงินออมในรูปแบบเงินฝากธนาคาร พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สลาก ธกส. ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการออมเป็นเงินที่บุคคลหักเก็บไว้ เพื่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวว่า บุคคลในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญระดับความสำคัญการวางแผนทางการเงินด้านการออมเพื่อให้ในอนาคตมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นในระดับมากที่สุด และแนวคิดของ ชานีเยะย์ ช่างวัฒนกุล (2559) ให้ความสำคัญของด้านการออมในระดับมาก คือ การวางแผนทางการเงินด้านการออมที่ตั้นนั้นจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น 1.2 ด้านการลงทุน พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการลงทุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณคิดว่าการลงทุนถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น ถัดมาจะเป็นคุณคิดว่าการลงทุนให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ามากกว่าการออมแบบสะสมทรัพย์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการลงทุนเป็นการจัดการเงินส่วนหนึ่งจากเงินได้หรือเงินออม เพื่อนำไปลงทุนในหลักทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ามากกว่าการออมแบบสะสมทรัพย์ ภายใต้ความเสี่ยงที่แต่ละบุคคล

สามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่สามารถทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวว่า การลงทุนของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นมาก โดยผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีการแบ่งรายได้หรือเงินออมส่วนหนึ่งเพื่อนำไปลงทุน และสอดคล้องกับ พัทนิ ทองพิง (2556) ที่ว่า การลงทุนเป็นการนำเงินออมที่เก็บสะสมไว้ไปลงทุนเป็นการสร้างรายได้ให้เกิดผลตอบแทน ตามระดับความเสี่ยงที่ผู้ออมสามารถยอมรับได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุขใจ น้ำผุด, อนุชานฎ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์ (2557) ที่ว่า การลงทุน คือ การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวสามารถก่อให้เกิดรายได้กลับมายังผู้ลงทุน 1.3 ด้านการเกษียณอายุ พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการเกษียณโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะทำให้ไม่ต้องพึ่งพาคนในครอบครัวในด้านการเงินเมื่อยามสูงวัย และคุณคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะทำให้ไม่ต้องพึ่งพาคนในครอบครัวในด้านการเงินเมื่อยามสูงวัย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลให้ความสำคัญกับการวางแผนเกษียณอายุในช่วงอายุที่มีรายได้ เพื่อให้สามารถมีชีวิตหลังเกษียณอายุที่มีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีการวางแผนทางการเงินที่ดี เพื่อให้มีชีวิตหลังเกษียณอายุที่สุขสบาย

2) ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปผลได้ดังนี้ 2.1 บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศหญิงและเพศชาย ต่างมีความต้องการที่จะวางแผนทางการเงินเหมือนกันซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของชลธิชา อัครนิรันดร์, 2552 พบว่าเพศหญิงมีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินสูงกว่าเพศชาย เพราะผู้หญิงในปัจจุบัน มีโอกาสมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจมากกว่าในอดีต และไม่สอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอียน, 2559 พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินโดยรวมแตกต่างกัน โดยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินโดยรวม สูงกว่าเพศหญิง 2.2 บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคนทำให้เกิดการวางแผนทางการเงินในรูปแบบการออมและการลงทุนและในช่วงบั้นปลายชีวิตจะนำเงินที่สะสมไว้มากมาใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลทำให้การวางแผนทางการเงินในแต่ละช่วงอายุแตกต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life cycle Theory of consumption) คือ เมื่ออายุยิ่งมากพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน การออมก็จะยิ่งลดลง เพราะเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น รายได้ก็จะเริ่มน้อยลงแต่การบริโภคนั้นยังอยู่ในระดับสูงจึงจำเป็นต้องเอาเงินที่เก็บออมไว้ออกมาใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีวิต ดังนั้น ผู้มีอายุน้อยกว่าจะมีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินในด้านต่างๆ มากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 2.3 บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกัน มีการ

วางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่สมรส หรือโสด/หย่าร้าง ต่างมีความตระหนักในเรื่องการวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์, 2560 พบว่า สถานภาพต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกันซึ่งผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้ายหรือหย่าร้าง ต่างมีความต้องการวางแผนทางการเงินเหมือนกันแต่อย่างไรก็ตามแนวคิดของชลธิชา อัครวินรัตน์, 2552 พบว่า ผู้ที่กำลังสมรสมีระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อธิบายได้ว่า ผู้ที่มีสถานภาพกำลังสมรสหรือผู้ที่มิคู่สมรส มักจะได้รับผลประโยชน์จากรายได้ของคู่ของตน มีคนที่มีมาแบ่งปันประโยชน์จากรายได้ หรือทรัพย์สิน ซึ่งกันและกัน ทำให้ทั้งคู่มีสถานะทางการเงินที่ค่อนข้างมั่นคงมีทรัพย์สินเงินทองมากพอที่จะเหลือเก็บออม นอกจากนี้คู่สมรสนั้นอาจมีการวางแผนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันถึงความเป็นอยู่ในอนาคต ทำให้เกิดความตระหนักในการเตรียมการเพื่อวัยสูงอายุ แต่ในกรณีของผู้ที่เป็นโสด หรือผู้ที่เคยสมรส รายได้ที่มืนั้นก็มาจากตนเองเท่านั้นไม่เกิดการแบ่งปันเงินหรือทรัพย์สินกับผู้อื่น จึงอาจจะทำให้มีโอกาสที่จะมีเงินเหลือเก็บออม หรือสะสมทรัพย์สินได้น้อยกว่า ผู้ที่มีสถานภาพกำลังสมรส 2.4 บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ และช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดี ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามีการวางแผนทางการเงินสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของชลธิชา อัครวินรัตน์, 2552 กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า และสอดคล้องกับแนวคิดของสนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2552) กล่าวว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และการด้านการลงทุน แตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของญาดา วัลยานนท์และศรินทร์ สุวรรณหงษ์ (2556) พบว่า ปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัว ด้านการออมและการลงทุนด้านผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา 2.5 บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ ลูกจ้างเอกชน และลูกจ้างของบริษัทร้านค้า ต่างมีความตระหนักในเรื่องการวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของกจิติพร สิทธิพันธุ์ (2552) พบว่า อาชีพมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเอ็มเอฟซี (มหาชน) (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ในเรื่องแผนการในวัยเกษียณอายุหัวข้อการกำหนดจำนวนเงินลงทุนที่สามารถหาได้ในอนาคตว่าอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน 2.6 บุคคลที่มีการวางแผนทาง

การเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญด้านเศรษฐกิจที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน เนื่องจากรายได้เป็นสิ่งที่แสดงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะแปรผันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงาน ถ้ามีรายได้มากก็จะมีวางแผนทางการเงินในอนาคตสูงกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชลธิชา อัครนิรันดร์, 2552 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความเพียงพอของรายได้กับระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือผู้ที่มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตมีระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เพียงพอ โดยพบว่าผู้ที่ประเมินด้วยตนเองว่ารายได้ที่ได้นั้นเพียงพอต่อการดำรงชีวิตมีระดับการออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัยสูงกว่าผู้ที่ประเมินว่ารายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งความเพียงพอที่เวลานี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึก หรือความคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแนวพระราชดำริว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียง ที่เน้นให้เป็นผู้ที่มีความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน (เตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น) และสอดคล้องกับแนวคิดของกิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและแนวคิดของนันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) พบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกันซึ่งทำให้เห็นว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันทำให้มีความต้องการในการวางแผนทางการเงินที่แตกต่าง กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

3) ผลการศึกษาปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจการวางแผนทางการเงินส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้ 3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจการวางแผนทางการเงินส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ให้ระดับความสำคัญโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่เหมาะสมที่ตนเองสามารถทำได้ จะส่งผลให้บรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ จึงกล่าวได้ว่า หากบุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพียงพอ จะกระตุ้นให้เกิดความตระหนักถึงการจัดการวางแผนทางการเงินในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของพัฒน์ทองพิง, 2555 พบว่า การวางแผนเพื่อการเกษียณของครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อวัยเกษียณของครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครประกอบด้วย การมีความรู้ในการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ การเตรียมตัววางแผนเพื่อวัยเกษียณ และความต้องการความรู้เพิ่มเติมในการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแนวคิดของกิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง

ไว้และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงินหรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. ของสหรัฐอเมริกา (วัวร์รณธราหิรัญโชติ,2552) ว่าคนอเมริกันจะถูกแบ่งความสามารถในการวางแผนทางการเงินออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอิสระ กลุ่มผู้ติดกังวล และกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือเนื่องจากความไม่เข้าใจในเรื่องทางการเงินทำให้ต้องแสวงหาคำแนะนำในเรื่องการวางแผนการเงินจากมืออาชีพ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ
2. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่มีบริการทางด้านวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ควรมีบริการวางแผนทางการเงินให้กับผู้ที่ต้องการคำปรึกษาที่หลากหลายและตรงตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึง "การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร" เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาด้านประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตจังหวัดอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตภาคใต้ ภาคอีสาน ภาคเหนือ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน มีความแตกต่างทางด้านความคิด และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กฤษฎา เสกตระกูล . (2553). ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย. ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2562 จาก www.set.or.th>set>article

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน*

กรุงเทพมหานคร,วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

คณะผู้จัดทำ (ฝ่ายพัฒนาความรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพหลักทรัพย์ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2562 จาก www.set.or.th>set>article

ชลธิชา อัศวินรันดร (2552). *การออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมประชาชนจังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ฐาปณี ไตรทอง (2555). *การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การเงินและการธนาคาร), มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560). *การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นันทิตา วัฒนประภา (2559). *ปัจจัยในการวางแผนการเงินที่มีผลต่อความคุ้มค่าในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของลูกค้ำที่มีมาใช้บริการธนาคารกสิกรไทย สาขาแหลมฉบัง*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา

ปณิตดา คันธรส (2555). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการออมภาคเอกชนในประเทศ*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พัฒน์ ทองพืง (2555). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิจัยทุนอุดหนุนจาก วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สนทยา เขมวรัตน์ และ ดวงใจ เขมวรัตน์. (2552). *การวางแผนทางการเงินของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. วิจัยทุนอุดหนุนจากคณะ บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สนทยา เขมวรัตน์, ดวงใจ เขมวรัตน์, ธาณี คงเพ็ชร์ และ พรประภา แสงสินเจริญชัย (2555). *ความรู้และ ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล :กรณีศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยี ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิจัยทุนสนับสนุนจากคณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560) . ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2562, จาก www.nesdb.go.th> ewt_dl_link

สุขใจ น้ำพุต, อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์นะ. (2557). *กลยุทธ์การ
บริหารการเงิน*. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์

อรินทร อุดมเชียร (2558). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานกรุงเทพ
ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตปริญญา,
มหาวิทยาลัยสยาม